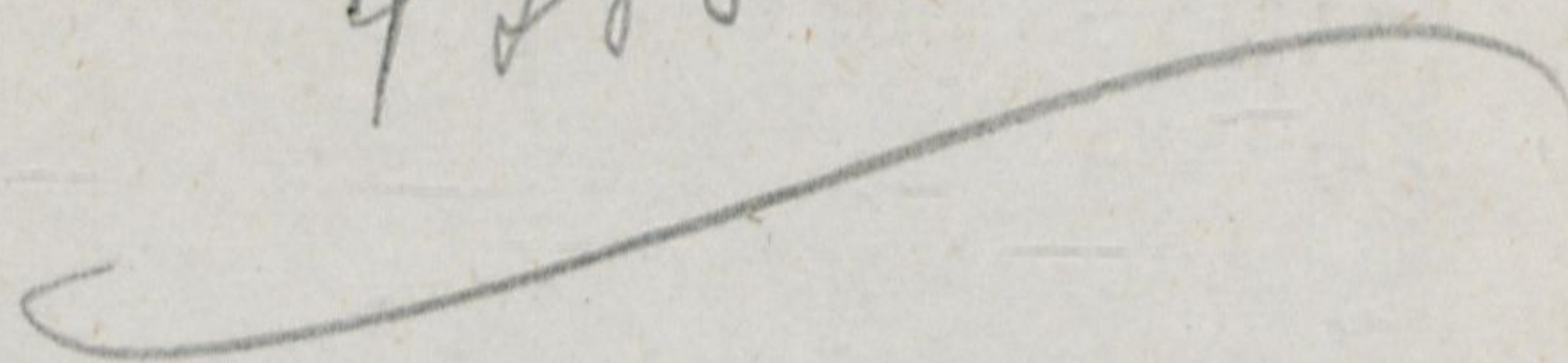

43885

268

Ad Exequias
 Politissimi & Literatissimi
T O B I Æ *W*huell/

Qui

In ipso ætatis flore Studiorumq;
 cursu pridie solstitii æstivi

*Immaturâ morte peremptus solstitium
 vitæ habuit,*

Cives suos invitat

RECTOR ET SENATUS

Academiæ Regiomontanæ.

REGIOMONTI
 Typi JOHANNIS REUSNERI
 Anno M. DC. XLIV.

38

Ad Expediatis
Politicis & Literariis

T O B I A E

In ipse etatis flore studiorumque
curam prae se solliciti

Amantibus more perspicue solliciti
sunt habere

Cives suos invitat

R E C T O R E T S E N A T U S

Academiae Regionum

REGIOMONTI
TYP. JOHANNIS REINERTI
Anno M. DC. XLIV.

SI Plutarcho credimus, Oracu-
lum Apollinis, cum aliquando cælum
pestilens Romam, caput Urbium in-
festaret, consultum responditi finem
mali fore, si Saturni iram placassent & genios in-
juste occisorum. Itaq; Saturno templum pro-
pe Tarpejum montem extructum, araq; colloca-
ta fuit, quæ quatuor habebat facies, vel ut quatu-
or mundi cardines respiceret, vel quatuor anni
partes denotaret, & innueret omni loco & tem-
pore DEI iram placandam esse. Hæc dum le-
gimus & perpendimus, quotusquisq; est qui non
videat hæc, quoq; in nostra cadere tempora? Nã
etsi, quod benè vertat, hic agamus, seculò felici-
ter elapsò, Academia nostræ Jubileus est: non
desunt tamen mala & tristes mortalitatis casus,
qui veluti nubila quædam, juba & gaudia nostra
fædant, & gemitibus interpolant, quibus ira DEI
ob injustè occisorum corpora maximè placanda
est. Non ita pridem est, ex quo Musæ nostræ
luxerunt Alumnum suum, qui tristi fato ipsas
Musarum aras & sacraria sanguine suo temera-
verat, cujus cædis autor hominum manus qui-
dem

dem effugit; sed nunquam seipsum, animumq; sceleris Conscium, vindicemq; DEUM effugere poterit. Recens adhuc & ante oculos nostros positum funus est, quod sanguine suo adhuc squalet, & DEI iram, pœnasq; in nos exasperat. Quis enim nostrum non novit Juvenem Politissimum & Doctissimum TOBIAM Psuelen / cuius sanguis fusus, in cœlum clamat, & vindictam poscit. Hujus quia funus hodie curamus, de patria, genere, vitæ curriculo, & morte ejus non nihil memorandum est. Quod patriam ejus attinet, fuit ille ex Grotclemptnoviensibus Pomeranus, ubi honestissimis Parentibus in hanc lucem editus est. Pater ipsius fuit Vir Reverendus & Doctissimus TOBIAS Psuel / de Ecclesia Grotclemptnoviensium benè meritus Pastor; mater verò Pudicissima & sequioris sexus virtutibus ornatisima matrona AGNES RICHENOVIA, uterq; in vivis esse jam desit. Hi parentes natum hunc, simul atq; hanc vider lucem, sacri baptismatis fonte abluendum curaverunt, operamq; dederunt, ut subsequenti tempore unâ cum lacte maternô pietatem imberet, & grandiusculus in domo paternâ prima literarum tyrocinia faceret. Postquam adultior factus est, & elegantis ingenij igniculi, in eo

m 6
s A
appa-

apparerent', missus est Sterinum, ut scholam Op-
pidanam ibidem frequentaret sub informatione
Viri Clarissimi M. Johannis Micrælij, Scholæ
tum temporis trivialis; nunc verò Illustris Pæ-
dagogii, quod ibidem est, Rectoris meritissimi,
ubi literis non tantum operam sedulò navavit;
sed etiam erga Dominos Præceptores talem se
exhibuit, qualem esse decet frugi discipulum.
Ubi sub his studiorum moderatoribus usq; ad
ætatis suæ annum vigesimum secundum in hu-
manioribus literis non pœnitendos profectus fe-
cit, tandem ex consilio suorum ad Academias,
veluti ad Uberiorem & locupletiozem studio-
rum, artiumq; mercatum mittitur. Regio-
montum itaq; Anno 1636. accessit, ubi annos octo
plus minus ita vixit, ut nihilominus interea tem-
poris alias Academias, utpote Francofurtanam
ad Viadrum, Gryphiswaldensem, & Rostochien-
sem lustraverit & visitaverit. Quod præterea
vitam ejus concernit, labe quidem suâ non ca-
ruit, quod & ipse non immemor humanæ imbe-
cillitatis agnovit: Sed nos hîc ad sepulchrum
ejus stamus, non ut nævos ejus carpamus, quos
vel quilibet in seipso inveniet; sed ut glebâ ori
ejus injectâ levem ipsi precemur terram, & hu-
mô Contegamus, quicquid humanum fuit. Ipse,

si loqui posset, ita ex sepulchro nos alloqueretur.
**ME INTUENS PIUS ET MEMOR
ESTO FRAGILITATIS HUMANÆ.**
Postremum quod mortem ejus attinet, non po-
test vobis Cives Academici, ignotum esse, quo
fatō occubuerit, dum in malè ferrati hominis
manus incidit, qui hostiliter ipsum hora 2. no-
ctis, quæ excepit 4. Dominicam Trinitatis, ador-
tus est, & ad conferendas manus invitum adegit.
Et licet periculum devitare & pugnam detrecta-
re libenter voluerit, obsecrando ut sibi & illi
parceret; tamen coactus fuit, jure inculpatæ tu-
tulæ, ut in loco asyli, se defendere. Quod
non tantum ipse defunctus in agone mortis se ita
habere affirmavit, ubi omnis mendacii suspicio
longè abest; sed etiam alii hoc testantur, fidem
suam vel jurejurando adstringere parati. Itaque
dum non tam offendendo, quàm defendendo pu-
gnat, diversis vulneribus partim in Hepate, par-
tim in pulmone, & Vesica dorsum versus acce-
ptis, domum reducit. Ubi, cum sentiret su-
premam horam sibi instare, fatiisque conceden-
dum esse imprimis animæ curam gerens, sacro
viatico Corporis & sanguinis JESU CHRISTI, ser-
vatoris sui, se munavit, adeoque vitæ antea actæ seri-

am

am pœnitentiam egit. Non tantum illi, cujus
manu periit, culpæ veniam dedit, omnemq; illa-
tam injuriam & animo condonavit, & remisit;
sed & quos ipse offenderat, veniam poposcit.
Non dubium est quin DEUS, apud quem seria
pœnitentia nunquam sera est, ipsi delicta ignove-
rit, qui prius proximo condonaverat. Quam-
vis Medici & Chirurgi studium & opera ipsi sa-
nando non defuerit; tamen multitudo & diver-
sitas vulnerum periculorum Medicinæ & Chi-
rurgiæ operam eluserunt, tantisper dum tertio
post die, qui erat 22 Junij, pie obdormivit ætatis
suæ anno, qui erat supra unum mensem, duas se-
ptimanas & quatuor dies, trigessimus, interemptus
& vitâ privatus ab eo, cujus vitæ ipse pepercerat.
Hic fuit exitus vestri Commilitonis qui tam inopi-
nato fato periit in ipso juventutis flore, ubi

Prata suo vere decentia,

Æstatis calidæ dispoliat vapor,

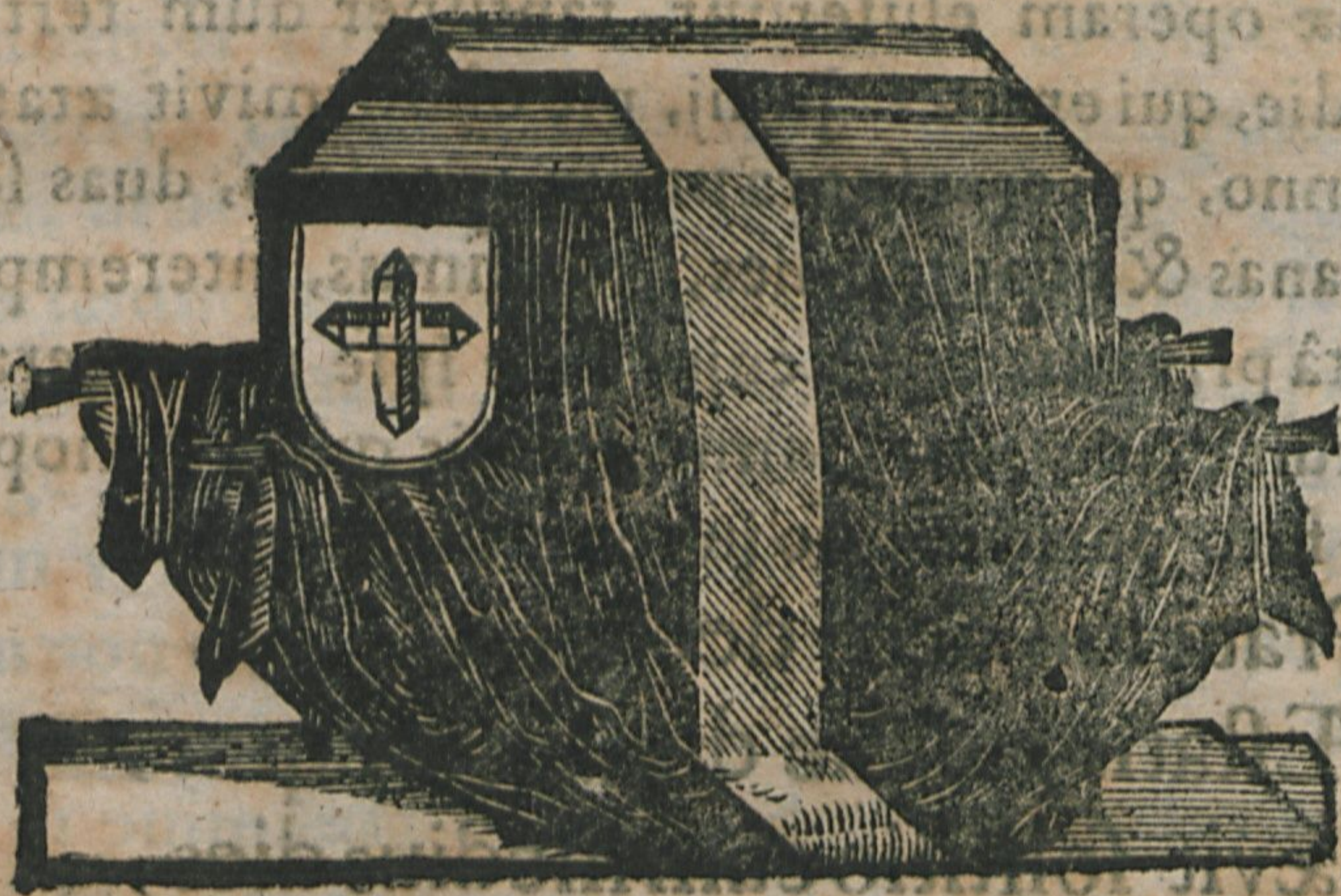
Sævitur solstitio cum medius dies,

Et noctem brevibus præcipitat rotis.

Nostrum erit, Cives Academici, non Saturno
gentilium Deastro, templum condere; sed su-
premo numini aram in pectoribus nostris con-
junctis animarum votis exstruere; Deumq; omni
loco

loco & tempore precibus nostris mitigare, ne
iræ adversus nos indulgere, sed mala omnia à no-
bis avertere clementissimè velit. Quod su-
perest Cives, quoniam hodiè funus ejus curabi-
tur efferendum hora 12. ex ædiebus Thomæ **Sto-**
verts / Pharmacopolæ in suburbio Rosgartenfi,
monemus vos, ut frequentes exequias ire
velitis. P P. 1644. die 26. Ju-
nij.

Et noctem precibus præcipitæ tollis.
Nostrum erit, Cives Academicæ, non tamno
gentilium Desiderio, templum condere; sed lu-
preno numini erant in pectoribus nostris con-
junctis animarum vos extrahere; Demum; omni
loco

Nr 332

ULB Halle

3

001 594 656

TA → OL

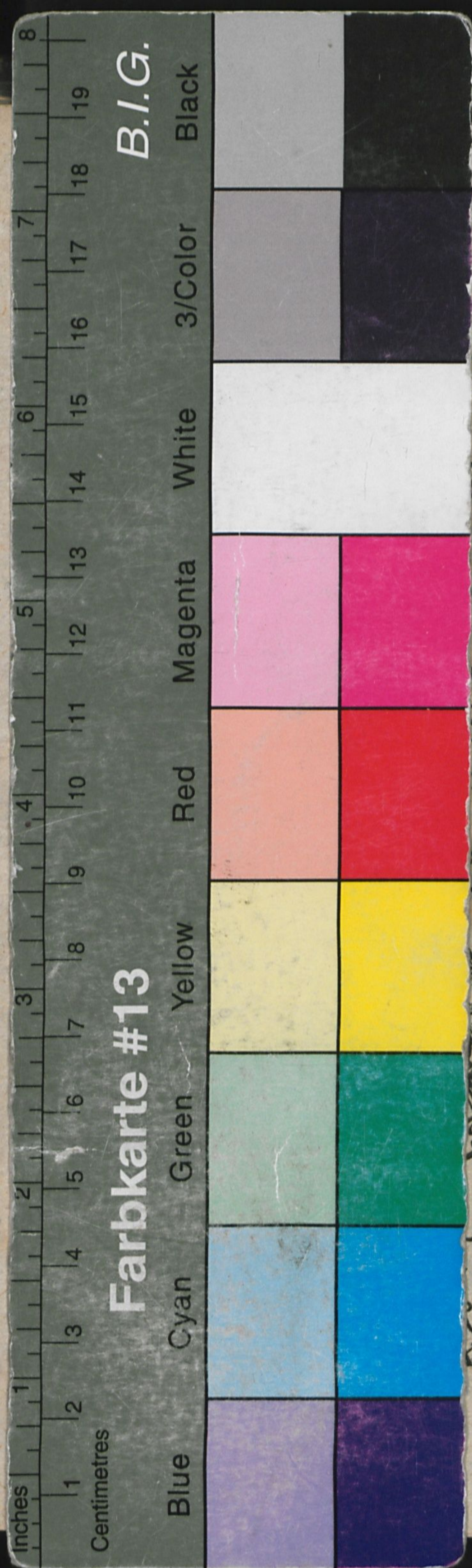
Retro: Stk. 39 - 42 unvollst.,
nicht in PICA

V077

as
eratisimi
E. Whuell/

studiorumq;
tii æstivi
eus solstitium

vitat
SENATVS
montanæ.

TI
REUSNERI
KLIV.